

[Arne Christiansen.]

strationssekretariat. Her er det vel naturligt at bemærke, at jeg er enig med undervisningsministeren, der heller ikke ønsker noget teknologi- eller forskningsministerium, dels fordi en decentraliseret målforskning nok bedst varetages i de respektive ressortministerier, dels fordi grundforskningen i princippet, den frie forskning, naturligt hører hjemme i de højere undervisningsinstitutioner.

I dag vil jeg gerne gøre den tilføjelse, at en udbygning af forskningen ved disse institutioner må ske som projektorienterede opgaver, der kvalitativt bør vurderes af forskningsrådene. Den aktivitet, der således må forudses, må kanaliseres via rådene. Jeg vil gerne indskyde, at det vel må betyde, at universiteter m. v. ikke forlods kan argumentere for større forskningsbevillinger på grund af større studentertal. Heri ligger, at 50 pct.s reglen om halvdelen af tiden til undervisning og halvdelen af tiden til forskning ikke nødvendigvis skal opretholdes.

En dominerende frekventering af visse studier — man kan måske fristes til at sige modestudier — ville jo også med 50 pct.s reglen kunne medføre en skæv forskningsaktivitet uden relevant samfundsinteresse. Men jeg skal vende tilbage til sekretariatet.

De opgaver, som Forskningens Fællesudvalg her har peget på i sin indstilling, forekommer fornuftige. Jeg har noteret mig tanken om, at sagkyndige kan tilkaldes til periodisk anvendelse, en tanke, jeg i høj grad kan bifalde. I FFUs opgørelse af sekretariatets opgaver har jeg også hæftet mig ved public relations virksomhed; her er vel nok et felt, hvor forskningen, hvis man ser bort fra den teknologiske, den teknisk-videnskabelige, hidtil har været forsømt. Jeg tror, det vil være godt for forskningen, for brugere og for samfundet, om man i højere grad kommer ned fra elfenbenstårnene, som trods alt eksisterer nogle steder også i det moderne samfund.

Må jeg endelig til dette punkt sige, at undervisningsministeren jo også har henvist til planer om oprettelse af et administrativt organ mellem de højere uddannelsesinstitutioner og ministeriet også omfattende forskningen. FFU har kommenteret denne henvisning, og jeg deler FFUs synspunkt med

understregning af, at forskningen i Danmark kun for en tredjedels vedkommende hviler på de højere uddannelsesinstitutioner. Hvad vi nu drøfter, bør næppe kædes sammen med de af undervisningsministeren nævnte planer.

Jeg skal så endelig vende mig til den fremtidige forskningsadministration, det centrale i lovforslaget. Enhver bestræbelse for rationalisering, for forenkling, vil jeg være med til at støtte, og umiddelbart burde vel derfor også Danmarks teknisk-videnskabelige Forskningsråd og Statens teknisk-videnskabelige Fonds integration i forskningsorganisationen synes tiltalende. At det ikke sker — det er motiveret i bemærkningerne, og en af de tidligere talere har refereret det — kan jeg imidlertid godt tiltræde. Jeg er af den opfattelse, at forskning med udpræget erhvervsrelevans og de institutioner, der varetager en sådan, naturligt hører hjemme i ressortministerierne, jævnfør hvad jeg har sagt før om decentralisering. Men jeg vil gerne føje til, at det forekommer mig nødvendigt, at vi hører nærmere om handelsministeriets overvejelser vedrørende det teknisk-videnskabelige forskningsråds og den teknisk-videnskabelige fonds fremtid under det kommende udvalgsarbejde. Her melder sig naturligt spørgsmål om, hvor langt interesserne rækker, hvilke tanker man har gjort sig osv.

Derefter kommer vi til lovforslagets vigtigste punkt, nemlig centraludvalgets og Forskningens Fællesudvalgs gåen op i en højere enhed. Det sker i forenklingens, i den bedre kontakts navn, men jeg skal ikke lægge skjul på, at jeg er betænkelig ved dette punkt. Jeg deler den opfattelse, som er omtalt i bemærkningerne, hvor det lidt indpakket nævnes, at det har været anført imod den foreslåede ændring, at denne kan bidrage til at gøre planlægningsrådet mindre uafhængigt af forskningsrådene og derved mindre egnet til at forfægte synspunkter, der tager almene hensyn. Planlægningsrådet skal efter forslaget udtale sig om de årlige budgetforslag fra forskningsrådene, man skal vurdere balancen mellem forskningsrådenes bevillinger og forskningsbevillingerne uden for disse råd. Men forskningsrådene udgør en væsentlig part af det nye planlægningsråd, og jeg føler mig ikke tryk ved en